

Nr 212. -

Godkänd av första kammaren den 27 maj 1924.

Godkänd av andra kammaren den 27 maj 1924.

Riksdagens skrivelse till Konungen, angående skärpta bestämmelser i syfte att förebygga trafikolyckor till följd av trafikpersonals förtäring av alkoholhaltiga drycker.

(Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 4.)

(Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande nr 6.)

Till Konungen.

Uti särskilda inom riksdagen väckta motioner hava väckts förslag om vidtagande av åtgärder till förekommande av trafikolyckor, särskilt sådana, som kunde äga samband med förtäring av alkoholhaltiga drycker. I den ena av de i ämnet väckta motionerna har gjorts framställning därom, att vid anställandet av åtal för förseelse mot motorförordningen eller andra författningar böter eller fängelse måtte ådömas vederbörande förare av motorfordon, om det under sakens behandling framkomme, att han förtärt rusdrycker under sådana omständigheter, att han därav vid förseelsens begående kunnat vara påverkad.

Över motionerna hava riksdagens vederbörande utskott i den ordning 46 § riksdagsordningen stadgar infordrat yttrande från överståthållarämbetet, länsstyrelsen i Stockholms län samt medicinalstyrelsen ävensom på begäran fått mottaga yttrande från automobilklubben.

Motionärernas huvudsyfte är att genom skärpta bestämmelser i fråga om trafikpersonalens förhållande till starka drycker i möjligaste mån förebygga den risk för den trafikerande allmänheten, som alkoholförtäring bland trafikpersonalen måste anses medföra.

Innan riksdagen till närmare behandling upptager nämnda fråga, har riksdagen ansett sig böra lämna en kortfattad redogörelse för redan nu förefintliga bestämmelser, avsedda att i trafiksäkerhetens intresse förebygga missbruk från trafikpersonals sida av alkoholhaltiga drycker.

Bland annat stadgas i disciplinstadgan för personalen vid statens järnvägar, att för onykterhet i tjänsten skall ordinarie befattningshavare, som innehar förmansställning eller som, då förseelsen äger rum, har att full-

göra tjänstgöring, som direkt berör trafiksäkerheten, böta första gången 6—10 dagars arvode och andra gången 10—20 dagars arvode. Övrig ordinarie personal bötar för onykterhet i tjänsten första gången 4—8 dagars arvode och andra gången 8—20 dagars arvode. Personal tillhörande samtliga ovannämnda kategorier blir för onykterhet i tjänsten tredje gången dömd till avsättning. I fråga om onykterhet i tjänsten av icke ordinarie personal, beträffande vilken disciplinstadgan är tillämplig, gäller, att aspirant entledigas första gången och extra ordinarie personal andra gången onykterhet under vederbörandes tjänstgöring konstateras.

För i sjötrafik anställd personal finnes i sjömanslagen bestämmelse, att en var skall uppföra sig nyktert. Förseelse däremot bestraffas med disciplinstraff.

I förordningen om motorfordon (Sv. förf. saml. nr 281 1923) stadgas i § 15 mom. 1 såsom villkor för erhållande av körkort, att vid ansökan därom skall bland annat vara fogat intyg, som kan av länsstyrelse godtagas, att sökanden gjort sig känd för nykterhet. I mom. 3 av samma paragraf föreskrives, att om förare vid förande av automobil gjort sig skyldig till grov vårdslöshet, varit *berusad* eller eljest sådana förhållanden föreligga, att föraren måste anses olämplig att föra automobil, skall den länsstyrelse, som utfärdat körkortet, återkalla detsamma samt därvid förklara, att länsstyrelsen vill, sedan viss tid, minst två månader och högst två år, gått till ända, på ansökan upptaga till prövning frågan om utfärdande av nytt körkort. Vidare stadgas i förordningens § 41, att därest förare, som framför automobil eller motorecykel med större hastighet än den, som är tillåten, därvid ådagalagt grov vårdslöshet, varit *berusad* eller visat uppenbar likgiltighet för andra människors liv eller egendom, må till fängelse i högst tre månader dömas.

De många olyckor med motorfordon, som under de senare åren inträffat i vårt land och av vilka ett stort antal bevisligen vållats av fordonsförarens alkoholförtäring, giva enligt riksdagens mening vid handen, att nu gällande bestämmelser och villkor för framförande av motorfordon behöva uti nu ifrågavarande hänseende skärpas.

Att, såsom i den ena av de i ämnet väckta motionerna förutsatts, av automobilförare kräva fullständig avhållsamhet från alkoholhaltiga drycker skulle helt visst, såsom av överståthållarämbetet framhållits, av de flesta kännas såsom en orättvisa, varför ett sådant krav antagligen icke heller skulle kunna upprätthållas. Däremot synes det fullt berättigat att av fordonsförare fordra så hög grad av måttlighet, att förtäringen av alkoholhaltiga drycker icke i någon mån menligt påverkar hans kropps- och själsförmögenheter och därigenom gör honom mindre lämpad såsom förare; och synes en ändring av 41 § i förordningen om motorfordon i den riktning de hörda myndigheterna angivit vara ägnad att främja ifrågavarande syfte. Frågan, huruvida jämväl beträffande rätten till körkort skärpta

bestämmelser må anses av behovet påkallade, lärer vid en utredning i berörda avseende komma att bliva föremål för undersökning.

Vad därefter beträffar i motionerna avhandlade fråga, i vad den avser annan trafikpersonal än förare av motorfordon, synes behov av skärpta bestämmelser uti ifrågavarande hänseende icke vara — åtminstone ej i samma grad som i fråga om motorfordonsförare — av omständigheterna påkallat, men lärer dock utredningen icke böra från början begränsas allenast till de sistnämnda.

Under åberopande av vad sålunda anförts får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes efter verkställd utredning antingen själv meddela eller, därest så anses erforderligt, för riksdagen framlägga förslag till skärpta bestämmelser i syfte att förebygga trafikolyckor till följd av trafikpersonals förtäring av alkoholhaltiga drycker.

Stockholm den 27 maj 1924.

Med undersåtlig vördnad.
